

musí nésti důsledky toho, že nedbala předpisů §§ 431 a 445 obč. zák. K vůli úplnosti se podotýká, že žalobkyně poukazuje v odvolání neprávem na rozhodnutí čís. 4445 sb. n. s., kde šlo jen o výklad § 943 obč. zák., a na rozhodnutí čís. 980 a 1211 sb. n. s., která se obírají jinými otázkami. Ani poukaz na rozhodnutí čís. 7452 sb. n. s. není případný, ježto tam šlo o pohledávku, která byla již podle § 307 ex. ř. poddlužníkem složena na soudě, takže tento měl při nejmenším právo v § 39 knih. zák. uvedené a ježto se soudy v onom případě vůbec neobíraly výkladem předpisu § 445 obč. zák.; složení na soudě má, stalo-li se po právu, účinky zaplacení.

Čís. 9810.

V odvolání jest stručně a přesně označiti důvody, z nichž odvolatel napadá rozsudek, a vyložiti okolnosti, tyto důvody opodstatňující. Není-li tomu tak, jest odvolání odmítnouti.

(Rozh. ze dne 10. dubna 1930, R I 237/30).

Odvolací soud zamítl odvolání podle § 474, druhý odstavec, c. ř. s. **Důvody:** Odvolavší se strana napadá rozsudek v celém rozsahu a uplatňuje jako odvolací důvody 1) neúplnost řízení, 2) nesprávné právní posouzení věci, 3) porušení zákona. Odvolací návrh zní, by rozsudek byl změněn, po případě zrušen a odpůrce odsouzen k náhradě útrat první a druhé stolice. Jak zřejmo z odvolacího spisu, vypočítává odvolatel jen odvolací důvody neúplnosti řízení, nesprávného právního posouzení a porušení zákona, aniž by blíže uváděl okolnosti, o které opírá oprávnění k jednotlivým uplatňovaným důvodům odvolacím. Pouhý výpočet odvolacích důvodů o sobě nestačí (kom. Neumann str. 1395). Toto nedostatečné označení odvolacích důvodů má v zápětí, že platné § 467 čís. 3 c. ř. s. odpovídající odvolání nebylo podáno a muselo proto býti ve smyslu § 474 druhý odstavec c. ř. s. zamítnuto. Leč odvolání nevyhovuje ani předpisu § 467 čís. 3 c. ř. s. co do odvolacího návrhu, neboť se navrhuje jen zrušení, po případě změna napadeného rozsudku, aniž by bylo blíže uvedeno, jaká změna se navrhuje, kterýžto návrh nelze pokládati za určitý návrh odvolací takže i z tohoto důvodu bylo odvolání po rozumu § 474 druhý odstavec c. ř. s. zamítnouti.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Odvolací soud odmítl správně (v usnesení nesprávně uvedeno »zamítá«) žalobcovo odvolání, poněvadž neodpovídá předpisu § 467 čís. 3 c. ř. s. Odvolatel, jenž se domáhá nápravy na vyšším soudě, musí svůj názor o vadnosti rozsudku projevit, tedy vyložiti, co považuje za vlastní příčinu vadnosti rozsudku, a tyto odvolatelem vyložené příčiny jeho nespokojenosti s napadeným rozsudkem jsou odvolacím důvodem v tech-

nickém slova smyslu. Stačí ovšem stručné označení důvodů odporu předepsané v § 467 čis. 3 c. ř. s., tomuto předpisu jest však rozuměti tak, že v odvolání musí býti stručně a přesně jednak označeny důvody odvolatele, jimiž napadá rozsudek, totiž jednotlivé příčiny, které daly podnět k odvolání, jednak vyloženy jednotlivé okolnosti, kterými jsou tyto důvody opodstatněny (srov.: Odpovědi minist. sprav. k dotazům o ustanoveních nových procesních zákonů, příl. k min. nař. ze dne 3. října 1897, věst. čis. 44 k § 467. čis. 3 c. ř. s.). Tomuto požadavku nevyhovuje žalobcovo odvolání, an v něm jen uvádí, že uplatňuje jako důvody odvolací neúplnost řízení, porušení zákona a nesprávné právní posouzení věci, neuvádí však, v čem shledává vadnost řízení, porušení zákona a nesprávné právní posouzení, zejména, který z právních názorů v rozsudku vyslovených napadá. Ustanovení § 492 c. ř. s. nemůže se žalobce s úspěchem dovolávat, poněvadž nemá s otázkou, o niž tu jde, nic činiti, nýbrž obmezuje přednes ohledně odvolacích důvodů uplatňovaných řádně, t. j. podle § 467, 471 čis. 3 c. ř. s. Pochybená jest i námitka žalobcova, že stačilo, když uvedl v odvolacím spise, že uplatňuje nesprávné právní posouzení věci, ježto podle § 78 c. ř. s. nemají býti pojímány do přípravného spisu právní vývody a žalobce mohl právní vývody co do uplatněného nesprávného právního posouzení přednésti teprve při odvolacím jednání. Především nebylo odvolání odmítnuto, protože neobsahuje právní vývody, nýbrž proto, že nebyly odvolací důvody ani výslovně ani zřetelným poukazem jednotlivě uvedeny, zejména nebylo označeno, který právní názor soudu prvního stolice pokládá za nesprávný. Žalobce přehlíží však též, že odvolací soud nepřezkoumává rozsudek prvního soudu se všech vůbec i v konkrétním případě snad možných hledisek, a nemůže z úřadu sám od sebe bez výtky v odvolání přezkoumati správnost úsudků a názorů prvního soudu, nýbrž jest podle §§ 462, 467 čis. 3 a 497 c. ř. s. podle zásady projednací došedší výrazu v těchto ustanoveních vázán odvolacím návrhem i důvodem a přezkoumává rozsudek prvního soudu jen potud a jen s té stránky, pokud jest to navrženo a uplatněnými důvody opodstatněno.

Čís. 9811.

Předpis § 1315 obč. zák. jedná jen o ručení toho, kdo používá nezdatné osoby k obstarávání svých věcí, za škodu, kterou takováto osoba v této činnosti způsobí osobě třetí; nelze ho však použítí v případě § 1304 obč. zák., kde jest prokázati vlastní zavinění poškozeného, a nestačí, že se jeho zaměstnanec ukázal býti nezdatným, nýbrž jest na škůdci, by prokázal, že poškozený o nezdatnosti svého zaměstnance věděl anebo jinak se sám provinil.

(Rozh. ze dne 10. dubna 1930, Rv I 1312/29.)

Žalobcův kočí, Adolf Sch., přejížděl přejezd dráhy v době, kdy závozy nebyly spuštěny. Ježto mu překážel brzdicí řetěz, chtěl ho odstra-